

ingen tvivl om, at det vil være med til en yderligere udvikling i det private erhvervsliv, som vi alle sammen er afhængige af.

For det andet vil vi også slippe for en række omkostninger inden for arbejdslivet, som er betinget af meget store personaleudskiftninger. Her tænker jeg bl.a. på vores hjemmehjælpere og andre i den offentlige sektor, hvor man kan se, at disse mennesker får nedslidt deres ryg ved den behandling, de bliver udsat for.

For det tredje er det jo ikke rart for et menneske at gå og være syg og dårlig. Vi vil altså også have det sociale islæt, og vi vil støtte en række af disse samfundsgrupper, der er på arbejdsmarkedet, bedre og gøre plads til, at andre, der ikke er på arbejdsmarkedet, også kan komme ind og blive behandlet.

Derfor synes vi personligt, at det er et godt forslag. Vi så meget gerne, at det blev udvidet en del, således at det også kom til at omfatte andre sygdomsgrupper, men vi er startet i det små og har taget de sygdomme, som virkelig belaster befolkningen.

Fra Socialdemokratiets side har man stillet os nogle spørgsmål, beskyldt os for, at vi selekterer via nogle positivlister, og det har jeg svaret på. Vi vil gerne gå endnu videre, men det synes vi slet ikke at situationen var til, så vi gik på med små trin ad gangen.

Der blev også snakket om social slagside. Det mener vi slet ikke, for vores syge, dårlige, gamle, som er ude af arbejdsmarkedet, kan med denne struktur komme ind på sygehusene og blive behandlet dér.

Vi mener helt klart, at grunden til, at Socialdemokratiet, SF og ikke mindst Enhedslisten går imod det, er den klare vendetta, man fører mod privathospitaler. Vi kan ikke se anden forklaring på det. Det er vigtigere med en ideologi om at være imod privathospitaler end at sikre, at vores befolkning får en ordentlig sundhedsmæssig behandling.

Jeg skylder hr. Aage Frandsen et svar på, hvor mange der er i Minnesotabehandling, det er som regel den eller anden behandling, alkoholister underkastes. Det kan jeg ikke i denne sene natte-time nøjagtigt sige, men jeg kan sige, at det koster ca. 30.000 kr. i gennemsnit, når man er i en Minnesotabehandling. Så meget ved jeg dog. Jeg kan ikke hive tallet frem af mølposen her, men hvis vi mødes på gangen en eller anden dag, må hr. Aage Frandsen gerne få det at vide. Det er min erfaring, at den ikke har væ-

ret brugt så voldsomt, men tiden må så vise, hvor meget den bliver brugt.

Vi må nu se at få denne proces bearbejdet, og vi håber, at skatteministeren også kommer til samme fornuftige standpunkt, som vi har.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg synes nu, det var sådan lidt af en svada, hr. Rudiengaard kom af med her, ikke mindst når vi ser på forholdene i virkeligheden, når han udspyr en påstand om, at regeringen, SF og Enhedslisten anser ideologi for vigtigere, end at befolkningen får en god sundhedsbehandling.

Vi ved, at Venstre og De Konservative efterlod et nedslidt sundhedsvæsen, havde skåret ned på uddannelserne, at vi har brugt milliarder på at få det bygget op, og at det nu er ved at lykkes. Rent faktisk kan vi konstatere eksemplvis på et af de områder, man foreslår skal komme ind under denne regel, nemlig hjerteområdet, at dér er kapaciteten noget, der ligner tredoblet siden 1993, og så står hr. Rudiengaard, Venstres ordfører, heroppe og gør sig til talsmand for, at det er Venstre, der tager sig af, at folk får en god sundhedsbehandling. Dér, hvor jeg kommer fra, ville vi sige: Velbekomme.

Så er der nogle, der sådan med lidt hån i stemmen har sagt om det her, at det handler om ideologi. Det vil jeg gerne vedkende mig. Jeg mener endda, at det er et ideologisk, holdningsmæssigt vigtigt område. Jeg synes, det er beskæmmende, hvis det er sådan, at folk, der er valgt på holdninger, mener, at det er noget grimt noget at have holdninger. Jeg mener faktisk, at det her er et af de områder, hvor det er utrolig vigtigt, at man har holdninger og vedstår sine holdninger. Det har der heldigvis været et flertal, der er gjort i en form, så det her beslutningsforslag ikke har nogen udsigt til at blive vedtaget.

Jeg mener, fru Henriette Kjær måske var den, der sagde det tydeligst, da hun sagde, at arbejdsgiverne bør selvfølgelig betale for behandling. Jeg tror, det er et ordret citat af det, fru Henriette Kjær sagde.

Det er jo der, vi har holdningsforskellen, eller den forskellige ideologi, om man vil. Det, som Venstre og De Konservative står for, er jo at opbygge et privat hospitalsvæsen, som kan behandle A-holdet, ved siden af et offentligt sundhedsvæsen, med den konsekvens at man selvfølgelig for at gøre sig gældende skal ind og købe de dyreste læger og kan byde over. For det her er forretning, det er business. Det er